Motion

1980/81:214

av Lars Werner m. fl.
om en tillsynsmyndighet för fördelningen av vedråvara

Utnyttjande av vedråvara för energiändamål har skapat oro inom skogsindustrin. Denna oro grundar sig på risken att vedråvara härigenom undandras industrin för att i stället användas i värmeverk. Detta skulle inträffa om energianläggningarna, på grund av stigande energipriser, har möjlighet att betala mer för råvaran än industrin. Denna konflikt skulle undvikas om regler och kontroll av fördelningen mellan energianläggningar och skogsindustri genomfördes när det gäller vedråvara.

Vid 1979/80 års riksmöte hade vpk en motion om utnyttjande av fasta bränslen i skogslänen. Bakgrunden till motionen var en utredning i Västerbottens län, som gjordes på initiativ av dess länsstyrelse inom ramen för projektet Utveckling AC. Studierna begränsades till skogsavfall och torv. Utredningen kom fram till att tillgången på fasta bränslen är betydande i länet. I motionen redovisades det faktamaterial som utredningen tagit fram, där såväl positiva som negativa effekter värderats. Vi föreslog i motionen att medel skulle anvisas för att fullfölja de projekt som man, enligt utredningen, omgående borde satsa på. I en följdmotion föreslog vi att medel också borde anslås till forskning rörande miljöskydd och negativa effekter vid tillvaratagande av fasta bränslen. Dessa två motioner avslogs emellertid av riksdagen.

Trots riksdagens avslag fortsätter utvecklingen på detta område. Medel anvisas nu av landsting och kommuner, och regeringen har uttalat att en särskild fond för alternativa energikällor skall inrättas. Naturligtvis hade det varit angeläget att byggandet av dessa energianläggningar fått en mer planerad utveckling än vad som nu är fallet. Framför allt när det gäller vedråvara krävs en styrning för att inte den situationen skall uppstå att skogsråvara används som bränsle i stället för som fiberråvara. En fri konkurrens om vedråvara i vissa situationer skulle skapa problem inom pappersindustrin.

För att undvika att vedråvara används i värmeverk och jämförliga anläggningar i stället för att förädlas inom skogsindustrin måste både regler och en kontroll av verksamheten införas. Det är nödvändigt att initiativ tas i den här frågan. Både bland träindustriarbetarna och bland de anställda inom pappersindustrin finns en oro över hur råvaran kommer att användas. Den oron skulle undanröjas om regler fastställdes för hur fördelningen skulle ske, eftersom det finns betydande mängder avfall som är lämpliga för energi-

framställning. Med nuvarande förhållande finns risk för att utbyggandet av energianläggningar bromsas upp eller förhindras på grund av den oro som finns inom skogsindustrisektorn.

Den tillsynsmyndighet som skulle få dessa uppgifter bör lämpligen vara skogsvårdsstyrelsen.

Med hänvisning till ovanstående föreslås

att riksdagen beslutar att hos regeringen hemställa om skyndsamt förslag om tillsynsmyndighet och kontrollregler i vad gäller fördelningen av vedråvara mellan energianvändning och skogsindustrin, enligt vad som framförs i motionen.

Stockholm den 12 januari 1981

LARS WERNER (vpk)

EIVOR MARKLUND (vpk) C. -H. HERMANSSON (vpk)

NILS BERNDTSON (vpk) BERTIL MÅBRINK (vpk)

EVA HJELMSTRÖM (vpk) JOHN ANDERSSON (vpk)